

городния старецъ уголъмяваше френската симпатия къмъ народа си чрезъ уваженъето, което му вдъхваше неговата личностъ. И конгресътъ позна че Франклинь заслужи най-много въ туй далечно и мъчно посолство безъ да гледа на преклоннитъ му години.

ГЛАВА ЕДИНАЙСЕТА.

Приеманъето на Франклина въ Франца. — Верженъ предлага Лудовику XVI да поддържа работата на *Съединенитъ Шати* на право отъ какъ тѣ прогласихъ своята независимостъ. — Кралътъ помага частно на американцитъ. — Дѣятелнитъ опитвания на Франклина при Франца, Испания и Холландия. — Франклинь са посели въ Паси. — Юнашкото опирање на Вашингтона противъ Трентонъ, Трипстонъ и Германтонъ. — Побѣдата на американския генералъ Гатеса надъ английския генералъ Бургуана, принуденъ да са предаде въ Саратогъ. — Трактатътъ на съюза и на търговията заключенъ въ Франца на 6 Февруар. 1776 година. — Представленъето му до двора. — Ентусиазмътъ, на който той бѣше предметъ. — Срѣщанъето му съ Волтера.

Франклинь пристиги изъ Филадельфия во Франца на 28 Октомвр., 1776 година. Той са придружаваше отъ двамата си племенници Вилхелма Темпелъ Франклина и Вениамина Франклина Баке. Конгресътъ даде Франклину двама другари Дина и Ли. Динъ пристиги въ Парижъ по напредъ отъ него, а Артуръ Ли наедно съ него. Подиръ петседмично пътуванъе по море Франклинь честито пристиги въ залива Кибезронъ. Не първий пътъ вече той посѣщаваше Франца. Той бѣше преминиълъ презъ тѣзи страна на 1768 год., когато пътуваше по